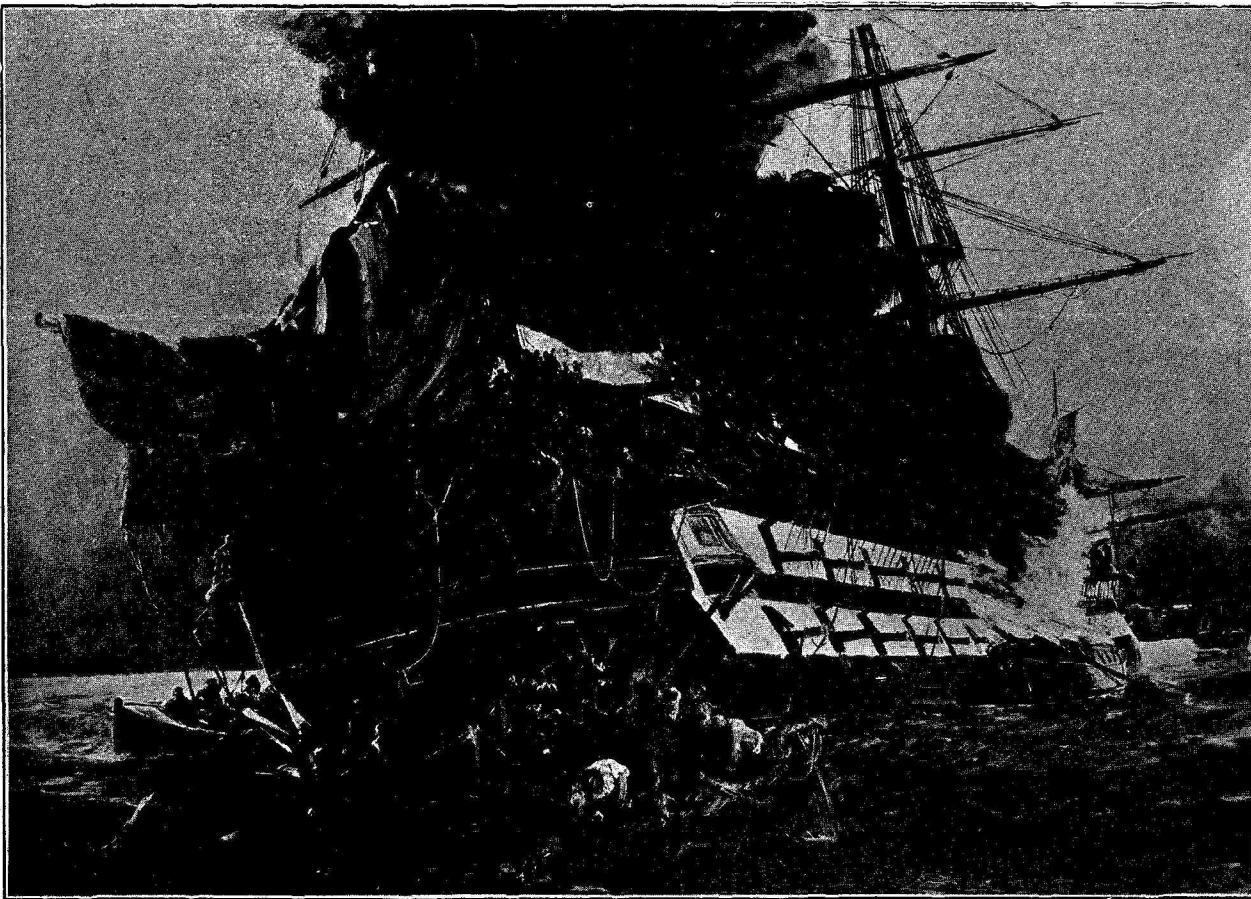

Κ. Βελωνάκη

Ἡ πυρπόλησις τῆς Τουρκικῆς ναυαρχίδος ὑπὸ τοῦ Κανάρη ἐν Χίφ

★ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ★

ΛΑ ΤΟΥΡ*)

Εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα δύο ἐτῶν ὁ Λά Τουρ ἐπέ-
θησε νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐκ γενετῆς
φιάνθρωπος καὶ δημοκράτης, ἐπεθύμει ν' ἀφήσῃ μνή-
μην εὐεργέτου ἢ καλλιτέχνου. Εἰς Σαὶν-Κεντέν τὰ
πτωχὰ παιδιά, αἱ ἀνέστιοι γυναῖκες, οἱ κλονιζόμενοι
γέροντες ἀνίφερον τὸ ὄνομά του μετ' εὐγνωμοσύνης.
Διότι εἶχε δαπανήσῃ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς περιου-
σίας του εἰς ἴδρυσιν φιάνθρωπων καταστημάτων καὶ
καλλιτεχνικῶν σχολῶν, ἔνθα ἡ διδασκαλία παρείχετο
ἑωρεάν. Ὅταν ἐξύμνον τὴν καρδίαν του, ἀπήντα ὡς
ὁ Ζὰν Ζὰκ Ρουσσώ: «Οὐδὲν κατώρθωσεν ὁ ἔχων τι
νὰ κάμῃ ἔτι.» Ἡ μετριοφροσύνη του ὅμως αὕτη δὲν
ἤμπαινε τοὺς συμπατριώτας του νὰ τὸν ἀποθεώσωσι
κατὰ τὴν ἐπὶ νόδον του εἰς Κεντέν. «Οἱ πάντες ἀφῆ-
καν τὰς ἐργασίας των, διηγεῖται αὐτόπτης τῆς ὑπο-
δοχῆς ἐκείνης. Αἱ νεάνιδες ἐστέφθησαν δι' ἀνθέων,
ὅλοι δὲ συνωθεύοντο ἀσφυκτικῶς ἀμιλλώμενοι τίς πρῶ-
τος νὰ τὸν χαιρετίσῃ. Ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ δημο-
τικοῦ Συμβουλίου τοῦ προσέφεραν στέφανον εἰς ἔν-
δειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Ἐνθακρυς δ' ὁ Λά
Τουρ ἔδεχθη τὸ λαϊκὸν δῶρον, ἐνῶ εἶχεν ἄλλοτε ἀρ-
νηθῇ βασιλικά ἀξιώματα. Ἐνθυμοῦμαι ἔτι τὴν γενι-
κὴν συγκίνησιν καὶ χαρὰν τῆς ἐορτῆς ἐκείνης. Τί

ἐνθουσιώδεις ἐκδήλωσις πατριωτισμοῦ! Τὸ ἐσπέρας
ὀλόκληρος ἡ πόλις ἐφωταγωγῆθη, ἀπὸ τοῦ δημαρ-
χείου μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης.» Ἐχόρευσαν
καὶ ἀδελφώθησαν. Ζήτω ἡ δημοκρατία τῶν τεχνῶν!

★

Ὅταν ἀγένειος ἔτι νεανίας ἀπεφάσιτε νὰ φύγῃ τῆς
πατρίδος πρὸς συνάντησιν τῆς δόξης, τὴν μεγαλειτέ-
ραν συγκίνησιν ἡσθάνθη διότι θ' ἀπεχωρίζετο τοῦ πα-
τρικοῦ τετραχόρδου.

«Ποῦ πηγαίνεις; τὸν ἠρώτησεν ὁ πατὴρ του ὅταν
ἐξήτησε νὰ τὸν ἀποχαιρετίσῃ.

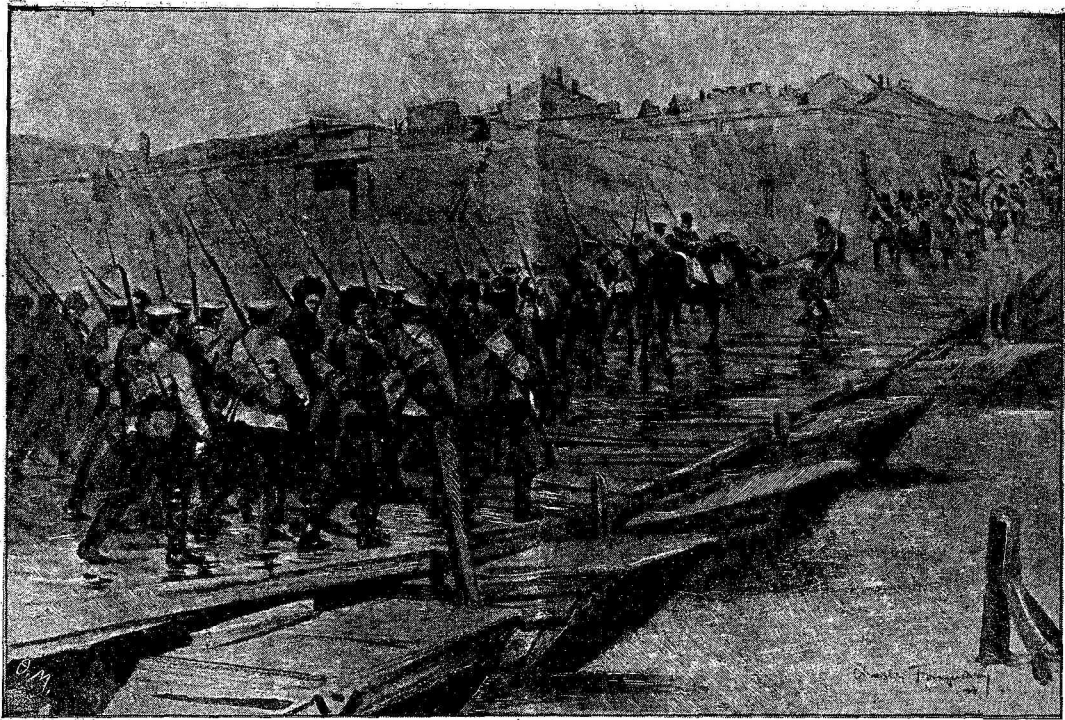
— Δὲν ξέρω, ἀλλὰ φεύγω.

— Τί τρέλλα, παιδί μου!

— Μήπως καὶ τὸ πτηνόν, ὅταν αἰσθάνεται παλλο-
μένας τὰς πτέρυγας του, δὲν ρίπτεται εἰς τὸ ἀχανές;
Μήπως καὶ ὁ Κολόμβος δὲν ἦτο τρελλὸς ὅταν ἀπῆλθε
πρὸς ἀνακάλυψιν νέου κόσμου;

— Ὅπως θέλεις, ἀπήντησεν ὁ πατὴρ. Ἐγὼ ἐμὲ σύμ-
παν εἶναι τὸ σπητάκι μου, ἀλλ' εἶμαι καὶ ἀρκετὰ φι-
λόσοφος, ὥστε νὰ μὴ σὲ καταδικάσω νὰ φυλακισθῇς
εἰς τὴν γενέτειραν οἰκίαν, ὅπου ἀπέθανεν ἡ μήτηρ σου
καὶ ὅπου φάλλει ἡ ἀδελφή σου. Χαῖρε! Ὅταν ἀνα-
καλύψῃς τὸν ἄλλον ἐκεῖνον κόσμον, τὸν θορυβώδη κό-
σμον τοῦ πνεύματος, ὅπου δὲν θὰ εὐκαιρῇς νὰ ζῇς
μὲ τὴν καρδιά σου, ἴσως ἐπιθυμήσῃς τὴ γωνιά μου.
Δι' ἐμὲ ὅλη ἡ πεφημισμένη καὶ καταπλησσοῦσα μου-
σικὴ τοῦ Μελοδράματος δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν ἐνὸς ἄσμα-
τος τοῦ Λουλλύ, ὅταν τὸ ἐκτελῶ εἰς τὸ τετραχόρδον

*) Τέλος.

Ρωσσοϊαπωνικός πόλεμος.

Ίάπωνες διαρχόμενοι ποταμόν

μου, ἐπὶ τοῦ παραθύρου, ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀγριοβιολέ-
τα μου, ὅταν ὁ ἥλιος ρίπτῃ τὴν τελευταίαν ἀκτίνά του.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Λά Τούρ, ὥσπερ προβλέπων τὸ
μέλλον. Θὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους, θὰ πλουτίσω, θὰ
δοξασθῶ, ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ ὅλου αὐτοῦ τοῦ θριάμβου,
ἡ μὲν χαρά μου θὰ εἶναι ν' ἀκούω, ὡς ἐν ὄνειρῳ, τὸ
γλυκὺ αὐτὸ τετράχορδον, ὅπερ τηρεῖ τὸ μυστικὸν τῆς
καρδίας μου. Χαῖρε!

Ὅταν γέρων λευκόθριξ ἀπεφάσισεν ὁ Λά Τούρ νὰ
ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ἡ μεγαλειτέρα ἐπιθυ-
μία του ἦτο νὰ σφίξῃ ἐπὶ τῆς καρδίας του τὸ τετρά-
χορδον ἐκεῖνο, εἰς ὃ ὁ πατήρ του εἶχεν ἀφήσει τὴν
ψυχὴν του, ὡς ἔλεγεν εἰς τὸν Γκλούκ.

Καὶ δι' αὐτό, ὅταν μετὰ τὴν ἀποθέωσίν του, εὐ-
ρέθῃ μόνος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐζήτησε τὸ πατρι-
κὸν τετράχορδον. Ὁ ἀδελφός του, ἀγαθώτατος ἐπαρ-
χιώτης, οὐδέποτε δώσας σημασίαν εἰς ἐν τετράχορ-
δον, ἐγέλασεν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Λά Τούρ ἐπέμενε,
μετέβη καὶ τὸ ἔλαβε ἀπὸ ἐν ἐμάριον ὅπου ἐκρέματο
σκονισμένον μὲ μ' ἂν χρυδὴν καὶ τεθραυσμένον τόξον.

Ὁ Λά Τούρ ἐγονυπέτησε καὶ ἔθλιψε τὸ ἅγιον λεί-
ψνον ἐπὶ τῆς καρδίας του.

« Ἀχ! ἀδελφέ μου! Τὸ τετράχορδον αὐτὸ μ' ἔκαμε
νὰ ἐπιθυμήσω τὴν πατρίδα. Ὅταν ἤμην νέος.....»

Μετὰ διετίαν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς Ἐπανα-
στάσεως, καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ ὁ φίλος του
Βολταῖρος, ἀπέθανεν εἰς Σαῖν-Κεντὲν. Ὁ ἐφημέριος
Ντουπλικὲ ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου του: Πολίτης
καλός — πνεῦμα δίκαιον καὶ ἀγλαές, —
καρδία εὐθεῖα καὶ γενναία, — καὶ τριάκοντα
δύο ἄλλους στίχους εἰς ἐπιγραφικὸν ὕψος. Καὶ ὅμως
ἠδύνατο νὰ λείψωσι καὶ αἱ τριάκοντα δύο αὐταὶ γραμ-
μαὶ καὶ νὰ τεθῇ μόνον: Ἐνταῦθα κεῖται ὁ
Λά Τούρ. Οὐτε λέξις ἐπὶ πλέον, καὶ ὅσον τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἀνακαλεῖ ἓνα ἄνθρωπον καὶ ἓνα κυλιτέ-
χνην, ἐπιλέγει ὁ Ἀρσέν Οὐσαῖς εἰς τὴν Πεντακοθή-
κην τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος, ἐξ ἧς ἡρανίσθη τ' ἀνωτέρω.

ΑΛΕΞ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ *)

Β') ΙΑΠΩΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

1. *Οου (1)

*Η ἄνοιξις.

Ἐπὶ τὸ λιμάνι τῆς Νανίβα, τὰ ἄνθη τῶν δέν-
δρων πάγουν ν' ἀνοίξουν· ἀφ' οὗ ἀπέραςεν ὁ χει-
μῶνας, τώρα ποῦ ἔφθασεν ἡ ἄνοιξις, ἀνοίγουν
τὰ ἄνθη τῶν δένδρων.

2. *Η αὐτοκράτειρα ΖΙΤΟ (2)

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Αὐτοκράτορος Τεν-μπούν-Τεν ὁ

Ὁ μέγαλός μου αὐθέντης, αὐθέντης τοῦ κόσμου,
τὸ βράδυ ἔστρεφες τὸ βλέμμα πρὸς τὰ δένδρα
μὲ τὰ κοκκινωπὰ ἄνθη τοῦ λάρου τῶν Πνευμά-
των, καὶ τὸ ἔξημέρωμα τὰ ἐζητοῦσες μὲ τὰ
μάτια. Σήμερον (ἐὰν ἐζῴσες) τὰ μάτια σου θὰ
τὰ ἐζητοῦσαν ἀκόμη· καὶ αὖριον ἀκόμη θὰ τὰ
θωροῦσες. Καὶ ὅταν ἔρχεται τὸ βράδυ, ἐγὼ ση-

1) Ὁ ἀρχαιότερος λυρικὸς ποιητὴς Ἰάπων, ἐλθὼν τὸ
285, τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, ἐκ τῆς Κορέας εἰς τὴν Ἰα-
πωνίαν.

2) Ἐξῆς καὶ ἐβασίλευσε περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐβδόμου
αἰῶνος. Ὁ υἱὸς αὐτῆς, Οὐο-τσουνο-Οζυ, ἐπῆρξεν ὡσαύ-
τως ποιητῆς· πρὶν ἢ ἀποθάνῃ, ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιεσσάρων
ἐτῶν, συνέθεσε τὴν ἐξῆς ποιητικὴν στροφὴν: «Παρατη-
ρῶν ἀγρίας νήσους αἱ ὁποῖαι κραυγάζουν ἐπὶ τῆς παλαιᾶς
λίμνης τοῦ Ἰβαρέ, ἐγὼ θὰ ἐξαφανισθῶ μεταξὺ τῶν
νεφῶν.»

*) Τέλος.